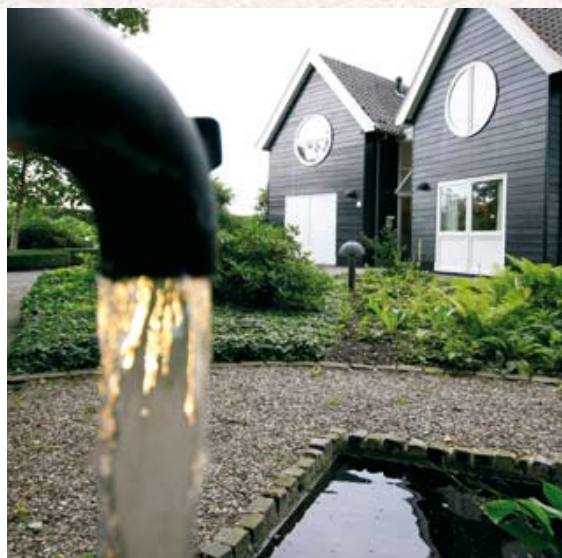

Wonen met een **Twents** accent

Opvallend onopvallend, zo kun je de markante woning van Maria Hoogendijk en Johan Schmits in het buitengebied van Deurningen het best omschrijven. In de volksmond gaat het huis over de tong als 'De Schuur'. Niet vreemd, want architect Gooike Postma liet zich inspireren door de Twentse boerenschuren. "De opdracht was iets bijzonders te ontwerpen, dat past bij deze streek. Een gebouw dat niet schreeuwt, maar zich voegt in het decor", vertelt de ontwerper.

De voorkant is visueel in twee gedeelten gesplitst door de wat teruggelegen entree in het midden. De gedeelten hebben de vorm van twee boerenschuren en zijn speels iets schuin van elkaar geplaatst. Het lijken daardoor twee gescheiden units. "Het vertrekpunt was een open huis met veel licht. Het moet in het landschap passen, spannend zijn, maar ook weer niet te ernstig", vertelt Maria Hoogendijk. "We zijn vaak met z'n tweetjes, dus moet het ook niet te groot zijn. Daarnaast moeten de ruimten ook uitnodigen en ruimte bieden aan gezelschap. Daar is de architect uitstekend in geslaagd. We voelen ons helemaal thuis in deze woning."

Glazen vensters

Ondanks de relatief bescheiden afmetingen (1450 vierkante meter grond en een bebouwde oppervlakte van 150 vierkante meter) biedt 'de schuur' een opmaat aan ruimte en mogelijkheden. Via de entree komt de bezoeker in een vide die met gestapelde semi-transparante glasblok-stenen is »

Wonen met een **Twents** accent

"Het moet spannend zijn, maar niet te ernstig"

*"Binnen en
buiten zijn
in balans"*

afgeschermd van het woongedeelte. De woonkamer is vier meter hoog en aan de tuinzijde voorzien van een glaspui met een ronding die naar binnen keert. Daardoor wordt aan de buitenkant van het glas het terras beschermd 'omarmd'. "Binnen heb je vanaf elke plek prachtige uitzichten in alle richtingen. We hebben de inrichting sober gehouden. Veel zwarte en lichte meubelen met af en toe een kleuraccent. Op de begane grond is overal gekozen voor een zwarte natuursteenvloer en een kloek houtkachel in het midden van de woonkamer." De half open keuken heeft een bescheiden afmeting, maar is doelmatig met in het hart van de ruimte een werkblad.

De bewoners roemen de fantastische lichtinval. Niet alleen via de glaspui aan de tuinkant, maar ook via de gemetselde glasblokwand valt 's avonds bij zonsondergang schitterend avondlicht door de vensters.

Vanuit de vide lopen symmetrisch twee trappen naar boven. Er zijn drie slaapkamers, een badkamer en studeerruimte. Opvallend is dat boven, zowel in de voor- als achtergevel, in totaal vier grote ronde ramen zijn gemaakt. "Die hebben een diameter van twee meter. Elk raam is in detail anders. Op die manier voorkom je een overdaad aan symmetrie en blijft het huis spannend."

De tuin is geïntegreerd in het woongedeelte. De zwarte natuursteen loopt door op het terras. Aan de zijanten van de tuin staan uiteenlopende planten en bloemen nonchalant door elkaar. In het midden een grasveldje, dat in het verlengde doorloopt in een weiland. "We hebben het grasveldje niet aangekleed. Je ogen worden daardoor niet afgeleid en dwalen onbevangen over het weiland en het coulisselandschap. Binnen en buiten zijn met elkaar in balans en lopen in elkaar over. Het is een paradijselijke stek", straalt Maria Hoogendijk. ■